

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/106/2020
Identifikačné číslo spisu:	7812200773
Dátum vydania rozhodnutia:	22.07.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:7812200773.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Ing. Peter Šima - S & S, so sídlom v Rožňave, Jasná 26, IČO: 33 009 902, zastúpeného JUDr. Miroslavom Sklenárom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Kováčska 40, proti žalovanému Mesto Rožňava, so sídlom v Rožňave, Šafárikova 29, IČO: 00 328 758, zastúpenému JUDr. Ladislavom Törökom, advokátom, so sídlom v Rožňave, Šafárikova 8, o zaplatenie 77 000 eur, vedenom na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 9C/18/2012, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 15. októbra 2019 sp. zn. 9Co/396/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného vyššie označeným uznesením zrušil rozsudok Okresného súdu Rožňava (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) zo 17. júla 2018 č. k. 9 C 18/2012-932 a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/, § 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku č. 160/2015 Z. z. účinného od 1. júla 2016 [ďalej len „C. s. p.“] v spojení s § 380 ods. 2 C. s. p.). V odôvodnení konštatoval, že rozsudok okresného súdu vo vyhovujúcej časti je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov. Z jeho odôvodnenia nie je zrejmé, ako sa vyporiadal s námietkami žalovaného voči záverom znaleckého posudku, keďže podľa jeho názoru znalec nesprávne pri posudzovaní zhodnotenia nehnuteľnosti prihliadal aj na udržiavacie práce, ktoré neboli vykonané priamo na nehnuteľnosti (asfaltovanie chodníka). Nie je možné zistiť, ako sa vyporiadal s námietkou žalovaného, že žalobcom tvrdené práce, ktorými preukazoval zhodnotenie nehnuteľnosti, boli skutočne vykonané, že náklady preukazované niektorými (presne špecifikovanými v odvolaní) faktúrami nesúvisia s rekonštrukciou budovy. Nie je možné z odôvodnenia rozhodnutia zistiť ani, z ktorých dôkazov vychádzal pri konštatovaní, že v príčinnej súvislosti s porušením predkupného práva je možné považovať aj zaplatenie nájomného za prenajaté ďalšie nebytové priestory v iných budovách s inými prenajímateľmi. Uviedol, že v danom prípade je zrejmé, že v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie stranám sporu neozrejmil svoje myšlienkové pochody v súvislosti s právnym posúdením žalobcom uplatneného nároku, v súvislosti s výškou nároku takým spôsobom, aby strany sporu nemuseli hľadať odpovede na nastolenú

problematiku v rovine dohadov. Konštatoval, že okresný súd v novom rozhodnutí rozhodne o náhrade trov celého konania vrátane trov konania vzniknutých stranám v konaní pred odvolacím súdom (§ 396 ods. 3 C. s. p.).

2. Žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) podal proti uzneseniu odvolacieho súdu dovolanie, ktorého prípustnosť odvodil z § 420 písm. f/ C. s. p. Porušenie práva na spravodlivý proces videl v procese dokazovania. Mal za to, že odvolací súd nemôže prehodnotením dokazovania, ktoré vykonal súd prvej inštancie, odlišne posúdiť skutkový stav prejednávanej veci. Namietal, že odvolací súd mal sám dokazovanie v potrebnom rozsahu zopakovať, ak podľa jeho názoru súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a postupu odvolacieho súdu je zrejmé, že dokazovanie odvolacím súdom nebolo zopakované, preto je nemožné dospieť k iným právnym záverom. Uviedol, že súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými spornými skutočnosťami a na tieto dal relevantné odpovede v odôvodnení svojho rozhodnutia. Žiadal uznesenie odvolacieho súdu zmeniť tak, že Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdí rozsudok súdu prvej inštancie, prípadne zruší uznesenie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie. Súčasne žiadal priznať náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100%.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k dovolaniu žiadal dovolanie žalobcu odmietnuť a zaviazat' ho k náhrade trov dovolacieho konania.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie, ktoré má predpísané náležitosti (§ 428 C. s. p.), podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C. s. p.) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

5. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

6. Podľa § 420 písm. f/ C. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Podľa § 447 písm. c/ C. s. p., dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

8. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (porovnaj R 19/2017). Ak táto podmienka nie je splnená, dovolací súd už neposudzuje prípustnosť dovolania z hľadiska existencie dovolateľom namietanej vady zmätočnosti.

9. Dovolací súd sa preto v prvom rade zaoberal tým, či rozhodnutie odvolacieho súdu spĺňa atribúty rozhodnutia vo veci samej alebo rozhodnutia, ktorým sa konanie končí a dospel k záveru, že v danom prípade rozhodnutie odvolacieho súdu takéto atribúty nespĺňa.

10. V preskúmvanej veci je zrejmé, že žalobca dovolaním napáda uznesenie krajského súdu, ktorým odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bolo žalobe vyhovené; vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia mu vec vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie žalobcu tak nesmeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, a nejde ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Nie sú tak splnené podmienky prípustnosti dovolania vyplývajúce z ustanovenia § 420 C. s. p. Dovolateľ dovolaním napadol uznesenie odvolacieho súdu, proti ktorému dovolanie nie je v zmysle citovaného zákonného ustanovenia prípustné.

11. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako

neprípustné odmietol.

12. O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd nerozhodoval, lebo konanie nie je doteraz skončené. Podľa § 262 ods. 1 C. s. p., ktoré sa v zmysle § 453 ods. 1 C. s. p. primerane použije aj na dovolacie konanie, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Rozhodnutím, ktorým sa končí konanie u odvolacieho alebo dovolacieho súdu, sa rozumie len také rozhodnutie, ktorým sa končí konanie vo veci samej. Rovnako ako dovolací súd nerozhoduje o trovách dovolacieho konania v prípade, ak zruší rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne aj rozhodnutie prvoinštančného súdu) a vec vracia na ďalšie konanie (§ 453 ods. 3 C. s. p.), tak nerozhoduje o trovách dovolacieho konania ani v prípade, ak dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí (a ak konanie nebolo už skôr skončené). Dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bol zrušený rozsudok súdu prvej inštancie, nepochybne nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. O trovách dovolacieho konania preto rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí o uplatnenom nároku.

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.